

ת"פ 40947/06/16 - מדינת ישראל נגד שלומי זליג (עציר), נג'ימה חוג'ייראת (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 40947-06-16 מדינת ישראל נ' זליג ואח'

09.5.17

לפני כבוד השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

הנאשמים

1. שלומי זליג (עציר), (יליד 16/10/82)
2. נג'ימה חוג'ייראת (עציר), (ילידת 9/1/83)

בשם המאשימה: עו"ד גב' אילנה קוזמינר

בשם הנאשם 1: עו"ד רהב אופנהיימר - ס. צ.

בשם הנאשמת 2: עו"ד הגב' סיגל דבורי - ס. צ.

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשמים שלומי זליג (להלן - "**הנאשם**") ונג'ימה חוג'ייראת (להלן - "**הנאשמת**"), הובאו לדין בגין שתי עבירות; האחת: קשירת קשר לפשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 - (להלן: "**חוק העונשין**"), והשנייה: עבירה של שוד בנסיבות מחמירות - לפי סעיפים 402(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

ב. הסדר הטיעון:

2. ביום 18.1.17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו חזרו בהם הנאשמים מכפירתם והודו בעובדות כתב האישום המתוקן אשר סומן באות א', והורשעו בעבירה של **שוד בנסיבות מחמירות** - לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון אשר הוגש וסומן באות ב', הסכימה המאשימה כי הנאשם ירצה את עונש המאסר

עמוד 1

המותנה של חודשיים שהוטל עליו בת"פ 35751-02-15, בחופף לעונש המאסר המותנה של 12 חודשים ושהוטל עליו בת"פ 39355-01-13. קרי; המאשימה תבקש להפעיל את עונשי המאסר המותנים באופן ש- 12 חודשים ירצה הנאשם במצטבר לכל עונש שיוטל עליו בתיק דנן.

זאת ועוד, בכל הנוגע לנאשמת, הסכימה המאשימה כי מתוך 17 חודשי מאסר על תנאי אשר הוטלו עליה בת"פ 15734-04-14 ובת"פ 26721-10-13, ירוצו בחופף 7 חודשים. דהיינו, המאשימה תבקש להפעיל במצטבר רק 10 חודשי מאסר בנוסף לכל עונש אשר יוטל על הנאשמת בתיק הנדון.

ביחס ליתר רכיבי הענישה הטיעון לעונש יהיה חופשי.

ג. עובדות כתב האישום המתוקן:

4. הנאשמים הינם בני זוג, ובינם לבין המתלונן, שהינו עובד זר מהודו, אין היכרות מוקדמת.
5. ביום 11.6.16, בסמוך לשעה 20:30, שהה המתלונן בגן בנימין בחיפה (להלן: "הגן").
6. הנאשמים ניגשו למתלונן, שוחחו עימו והציעו לו לשתות ביחד בירה. הנאשמים הלכו יחד עם המתלונן לחנות מינימרקט הנמצאת ברחוב נורדאו 15 בחיפה (להלן: "המינימרקט"). המתלונן והנאשמת נכנסו לתוך המינימרקט, המתלונן קנה 3 פחיות בירה, והנאשם המתין להם מחוץ למינימרקט.
7. לאחר שהמתלונן והנאשמת יצאו מהמינימרקט, חזרו שלושתם לגן ושתו את הבירה. כעבור כ-10 דקות אמר המתלונן לנאשמים, כי הוא צריך ללכת. הנאשמים שכנעו אותו לבוא עימם לביתם והובילו אותו לשביל, הנמצא בין הבתים בירידה מרחוב זבולון בחיפה (להלן: "השביל"), שם הלכה הנאשמת לפני המתלונן והנאשם הלך מאחוריו.
8. בהגיעם לסוף השביל, חנק הנאשם את המתלונן בחוזקה בצווארו והטיחו ברצפה. המתלונן ניסה לקרוא לעזרה, אך הנאשם המשיך לחנקו עד שלשונו של המתלונן יצאה החוצה. בנוסף, הכה הנאשם את המתלונן באגרופים בפניו (להלן: "התקיפה").
9. במהלך התקיפה, הכניסה הנאשמת את ידיה לכיסיו של המתלונן נטלה את ארנקו שכלל סכום של 2,070 ₪, כרטיס אשראי, כרטיס סים קארד, ושני מכשירי טלפון ניידים, האחד מסוג סמסונג גלקסי 2 והשני מסוג נוקיה (להלן: "השלל"). לאחר מכן, הנאשמים נמלטו מהמקום, כשהם נושאים עמם את השלל, בכוונה לשלול אותו שלילת קבע.

10. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, איבד המתלון את הכרתו ונגרמו לו חבלות בעינו, בלשוננו ובלסת התחתונה.

11. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדר הטיעון, בעבירה שיוחסה להם בכתב האישום המתוקן, ולאור בקשת המאשימה ועמדת הסניגור, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר קורבן עבירה.

ד. תסקיר קורבן עבירה:

12. התסקיר הביא בפירוט את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של המתלון. המדובר בגבר בן 43, רווק, אזרח הודי, סיים לימודי תיכון ולימודים אקדמאיים בתחום של תאולוגיה בארץ מוצאו, הגיע לישראל בשנת 2015 ועבד כמטפל סיעודי.

13. שירות המבחן ציין, כי "הטראומה הקשה של פגיעת הנאשמים בו נחרטה בו כפצע פתוח, בגינו סובל מתסמינים פוסט-טראומטיים ומתקשה לחזור לתפקוד תקין" (עמ' 5). כיום הוא מתקשה להשתקם ולארגן מחדש את חייו, חי בתחושה מתמדת של פחד, רדיפה וחוסר אמון.

14. שירות המבחן הציע למתלון לבחון אפשרות להשתלב בטיפול נפשי לצורך עיבוד הטראומה שעבר, אך בשלב זה מתקשה המתלון לפנות לגורמי טיפול, בשל הקושי הרגשי לבוא במגע עם תכנים טראומטיים של פגיעה, והוא ממוקד בשמירה על מקום עבודתו, המהווה עבורו מקור פרנסה יחיד.

15. שירות המבחן הדגיש, כי המתלון עבר פגיעה קשה אשר שיבשה באופן ניכר את הסתגלותו והתמודדותו עם חיים בארץ זרה ומציאת עבודה, ולכן נוכח הנזק הנפשי והכלכלי שנגרמו למתלון המליץ שירות המבחן כי, בין יתר רכיבי הענישה, יוטל על הנאשמים פיצוי כספי לטובת המתלון.

ה. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

16. בטיעוניה הכתובים שסומנו ת/10, הפנתה המאשימה לעברם הפלילי של הנאשמים וציינה, כי כעולה מהרישום הפלילי של הנאשם שסומן ת/5, לחובתו 12 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש. עוד ציינה, כי לחובתו של הנאשם שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה שהוטלו בשני גזרי דין שסומנו ת/6א' ו-ב':

(-) מאסר על תנאי של חודשיים, אשר הוטל בת"פ (שלום-קריות) 35751-02-15, ושניתן ביום 20.3.16, בגין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

(-) מאסר על תנאי של 12 חודשים, בת"פ (שלום-אילת) 39355-01-13 ושניתן ביום 19.11.13, בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג והפרת הוראה חוקית.

17. המאשימה ציינה, כי בהתאם להסדר הטיעון, היא הסכימה, כי המאסר המותנה של חודשיים ירוצה בחופף למאסר המותנה של 12 חודשים. עוד ביקשה המאשימה להפעיל את המאסר המותנה של 12 חודשים במצטבר לכל עונש שיוטל בתיק זה.

18. באשר לנאשמת ציינה המאשימה, כי כעולה מהרישום הפלילי שסומן ת/7, לחובתה 6 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש כולל סיוע לשוד בנסיבות מחמירות. עוד ציינה המאשימה, כי לנאשמת שלושה מאסרים על תנאי ברי הפעלה שהוטלו בשני גזרי דין שסומנו ת/8א' ו- ב:

(-) שני מאסרים על תנאי של 8 ו- 4 חודשים, אשר הוטל בת"פ (שלום-קריות) 26721-10-13, ושניתן ביום 18.2.14, בגין עבירות של התפרצות לביתו של קשיש, גניבה, הפרעה לשוטר, ניסיון תקיפת שוטר ואיומים.

(-) מאסר על תנאי של 5 חודשים, שהוטל בת"פ (שלום-חי') 15734-04-14, ושניתן ביום 1.12.14, בגין עבירות של איומים, ותקיפה סתם.

19. המאשימה ציינה, כי בהתאם להסדר הטיעון, היא הסכימה כי 7 חודשים מתוך ה- 17 חודשי מאסר מותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשמת ירוצו בחופף. כך שבנוסף לכל עונש שיוטל על הנאשמת בתיק זה, תבקש המאשימה להפעיל במצטבר רק 10 חודשים מהמאסר המותנה שיופעל.

20. עוד הפנתה המאשימה לנסיבות ביצוע העבירות בשתי הרשעות קודמות של הנאשמת. לטענת המאשימה, בדומה לתיק שלפנינו, גם בת"פ 26721-10-13 פגשה הנאשמת אדם קשיש, התחברה עימו ולוותה אותו לדלת ביתו, לאחר שהבחינה בבנו נמלטה מהמקום. יומיים לאחר מכן פרצה הנאשמת לביתו של הקשיש וגנבה כסף במזומן, כרטיס אשראי, מפתחות וטלפון. במעמד גזר הדין הביעה הנאשמת חרטה וטענה, כי רוצה לשקם את חייה. בית המשפט הטיל עליה 30 חודשי מאסר לאחר הפעלת מספר מאסרים מותנים. עוד טענה המאשימה, כי גם בת"פ (מחוזי-חי') 9115-02-11 הורשעה הנאשמת בסיוע לשוד וסיוע לתקיפה הגורמת חבלה של ממש. שם גם הנאשמת הביעה חרטה ובקשה לפתוח דף חדש ובית המשפט הטיל עליה 10 חודשי מאסר בפועל.

21. המאשימה התייחסה לתיקון 113 לחוק העונשין וטענה, כי הערך החברתי המוגן שנפגע ממעשיהם של הנאשמים הוא פגיעה ברכוש הזולת ובגופו, בתחושת הביטחון של האזרח, בשלמות גופו ובקניינו. לדעת המאשימה מדובר בערכים בעלי חשיבות עליונה בכל חברה מתוקנת ופגיעה בהם מחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה.

22. המאשימה הפנתה לפסיקה והדגישה, כי בית משפט העליון הביע דעתו לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ואפקטיבית כלפי מבצעי עבירות השוד, בדמות עונשי מאסר ממושכים.

23. לטענת המאשימה, נסיבות ביצוע העבירה בתיק דנן, מלמדות על חומרת המעשים עליהם נותנים הנאשמים את הדין. המדובר באירוע מתמשך, שמתחיל מרגע הפניה של הנאשמים למתלון, על רקע מוצאו ההודי, ממשיך בניסיון התחברות עימו והליכה משותפת לצורך רכישת בירות ובעקבות זאת שהייה משותפת קצרה בפארק ואז כשהמתלון מודיע שבכוונתו לעזוב, באה הזמנתו לביתם בתירוץ להכיר לו חברים נוספים ממוצא הודי. הנאשמים הובילו את הנאשם למקום מבודד ושם תקפו אותו באכזריות, גזלו ממנו את רכשו, והותירו אותו מחוסר הכרה, פצוע ומדמם.

24. לטענת המאשימה, התנהלות הנאשמים מעידה על תכנון מוקדם של אירוע השוד. מעשי הנאשמים ועברם הפלילי המכביד מלמדים על מסוכנות רבה, על תעוזה רבה והעדר מורא מפני החוק. עוד ציינה המאשימה, כי הנאשמים לא ניצלו הזדמנויות קודמות שניתנו להם ואף מאסרים מותנים שהיו עומדים ותלויים כנגדם לא הרתיעו אותם מלבצע את העבירה נשוא תיק זה.

25. המאשימה הפנתה לתיעוד החבלות של המתלון, לתיעוד הרפואי שלו שסומנו ת/1-3, לסרטון שהוקרן במהלך עדותו של המתלון בנוגע למפגש בינו לבין הנאשמים לאחר השוד והמתלון מתייחס אליו בעמ' 15 לפרוטוקול, וכן לתסקיר קורבן העבירה. המאשימה הפנתה לתסקיר קרבן העבירה והמתייחס לפגיעה חברתית קשה שחוזה המתלון ולהתרשמות שירות המבחן מכך שהמתלון סובל מהפרעה פוסט טראומטית אשר באה לידי ביטוי בתסמינים ["חודרניים" (כך במקור) וככל הנראה צ"ל, חרדתיים)], מצבי רוח ושינויים שליליים בתחום הקוגניטיבי. עוד ציינה המאשימה, כי לאור כל הנזקים שפורטו בתסקיר המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמים תשלום פיצוי לטובת המתלון.

26. המאשימה הפנתה לאסופה של פסיקה וטענה, כי בהתחשב בשיקולים שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין, היא סבורה, כי מתחם העונש ההולם לעבירות שוד הינו 3 עד 6 שנות מאסר בפועל.

27. אשר לכל האמור לעיל, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשמים עונש מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה שנקבע על ידה. באשר לנאשם ביקשה המאשימה גם להורות על הפעלת המאסר המותנה של חודשיים שהוטל בת"פ 35751-02-15 באופן חופף למאסר המותנה של 12 חודשים שהוטל בת"פ 39355-01-15 וביקשה, כי בנוסף לכל עונש שיוטל בתיק זה להפעיל במצטבר את המאסר המותנה של 12 חודשים. באשר לנאשם, ביקשה המאשימה גם להורות, כי מתוך 17 חודשי מאסר מותנים שהוטלו בת"פ 15734-04-14 ות"פ 26721-10-13, ירצו בחופף 7 חודשים והמאשימה תבקש כי בנוסף לכל עונש שיוטל בתיק זה להפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה של 10 חודשים.

עוד ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמים, מאסרים מותנים מרתיעים ופיצוי משמעותי למתלון.

ו. טיעוני הנאשמים:

טיעוני ב"כ הנאשם:

28. הסנגור הגיש את עיקרי טיעוניו בכתב שסומנו נ/4 וטען גם בפני בעל-פה.
29. בטיעוניו הכתובים, הפנה הסנגור לדוח ועדת דורנר שפורסם ביום 1.11.15, בנושא מדיניות הענישה והטיפול בעוברי חוק. וציין, כי הועדה קבעה, כי עונשי מאסר חמורים אינם גורמים להרתעה ואף מעלים את הסיכוי כי העבריין ישוב לבצע עבירות לאחר שחרורו. עוד ציין, כי הועדה מצאה כי שיקום נאשם מחוץ לכותלי בית הכלא הוא זול ויעיל בהרבה מאחזקתו בתוכו. הסנגור הדגיש כי מסקנות הועדה היא להפחית במאסרים ממושכים, לבחון חלופות מאסר בדמות שיקום בקהילה ולהקים יחידת מחקר שתעסוק במדיניות הענישה.
30. הסנגור הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן וטען, כי נסיבות חייו וילדותו של הנאשם קשות ביותר, הנאשם מתמודד לבדו עם קשיי הקיום, הוא שקע בחברת אוכלוסייה שולית ועבריינית כבר בשלב מוקדם לחייו ונאלץ לספוג אלימות קשה מהסובבים הקרובים אליו. הנאשם עשה מאמץ להתגייס לצבא ולהתחבר לאוכלוסייה נורמטיבית אך נסיבות חייו רדפו אותו ונסחף לאלטרנטיבות עברייניות.
31. הסנגור ציין, כי הנאשם מודע כעת לפסול במעשיו, מביע צער רב כלפי הקורבן ומעוניין מאוד לקבל עזרה טיפולית להשתקם ולקיים חיים נורמטיביים.
32. באשר למתחם הענישה טען הסנגור, כי הנאשם אומנם הורשע בעבירה שהעונש המרבי שלצידה מגיע עד 20 שנות מאסר, אך בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם עונש ראוי, הוא מביא בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה וכן נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. הסנגור הפנה לפסיקה וטען, כי פסיקת בתי המשפט הנוגעת לעבירות שוד הינה מגוונת ונעה על מנעד רחב מאוד, כפי שניתן למצוא ענישה בדמות מאסר של מספר חודשים ועד מאסר ממושך של מספר שנים, כך ניתן למצוא ענישה המסתפקת בתקופת מאסר שתרוצה על דרך עבודות שירות; כי כל מקרה ונסיבותיו.
33. בסוף דבריו טען הסנגור, כי בשים לב להמלצות ועדת דורנר המדברות בעד עצמן לענישה הנוהגת בנסיבות דומות, הוא מבקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, לאפשר לו לראות את האור שבקצה המנהרה האפלה, מתוך תקווה שיתעשת ויחזור למוטב ולכן הסנגור סבור כי מתחם הענישה בעניינו נע בין 10 חודשים עד 24 חודשים.
34. בטיעוניו בפני ביקש הסנגור שבית המשפט יפעיל שיקול דעתו ויקבע כי המאסר המותנה של 12 חודשים יהיה לפחות חלקו בחופף ורק חלקו במצטבר. עוד ציין הסנגור כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן מיד לאחר תיקונו ולקח אחריות על מעשיו, וכי אומנם נשמעו עדים בתיק אבל נחסך זמן רב.

טיעוני ב"כ הנאשמת:

35. הסנגורית הדגישה כי הנאשמת הביעה חרטה עמוקה וכנה על מעשיה בגין הפגיעה במתלון שהינו חף מפשע ולקחה אחריות מלאה על מעשיה. הסנגורית ציינה כי בעקבות תיקון כתב האישום הוסר סעיף אישום ועובדות הנוגעות לתכנון מוקדם, היינו קשירת קשר בינה לבין הנאשם, ולכן התמונה משתנה בצורה דרמטית מעבירה של תכנון מוקדם לעבירה ספונטנית שאירעה במהלך ההליכה. לכן ביקשה הסנגורית מבית המשפט שלא ליתן את דעתו לטיעוני המאשימה הכתובים בסעיפים 14 ו- 15 המתייחסים לקשירת קשר ותכנון מוקדם והדגישה כי במקרים שבהם אין תכנון מוקדם מתחם הענישה הינו פחות חמור.

36. לטענת הסנגורית, הודאת הנאשמת במסגרת הסדר הטיעון חסכה זמן שיפוטי יקר וכי הנאשמת הסתפקה בשמיעת עדות המתלון ומיד נטלה על עצמה אחריות. עוד טענה הסנגורית כי חלקה של הנאשמת לא היה דומיננטי באירוע זה, היא לא יזמה את התקיפה אלא הצטרפה לתקיפה שהייתה כולה מנת חלקו של הנאשם תוך כדי התקיפה החליטה באופן ספונטני לגנוב את רכושו של המתלון, דבר שהפך אותה לשותפה לעבירה. לטענת הסנגורית, המדובר באירוע יחיד ולא בסדרת מעשים.

37. הסנגורית הפנתה לפסיקה והיא סבורה, כי מתחם הענישה בענייננו נע בין 6 חודשים עד 24 חודשים. עוד ביקשה הסנגורית להתחשב בנסיבות חייה הקשות של הנאשמת כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר המעצר בתיק דנן שסומן נ/10.

ז. דברי הנאשמים:

38. הנאשמים הביעו צער על מעשיהם.

ח. דיון והכרעה:

39. הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם, בעבירת שוד בנסיבות מחמירות.

הנאשמים גנבו בצוותא חדא את השלל מהמתלון וביצעו מעשי אלימות במתלון, כשהם בחבורה, וזאת כדי להשיג את הדבר הנגנב.

40. אין חולק על כך שהעבירה בה הורשעו הנאשמים חמורה ופוגעת בשלום הציבור ובתחושת ביטחון.

41. עבירת השוד בנסיבות מחמירות, שביצעו הנאשמים בצוותא חדא, הינה עבירה חמורה. על חומרתה היתרה של

עבירה זו, כאשר השוד מבוצע עם אדם נוסף, כבמקרה דנן - משפיעה גם על מידת העונש שקבע המחוקק בצידה של העבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין והיא - עשרים שנות מאסר, מהעונשים היותר חמורים שבספר החוקים. לצד זאת, נסיבה המוסיפה נופך נוסף להחמרה בדין היא: "הבחירה" של הנאשמים לפגוע באזרחים תמימים.

42. ביהמ"ש חייב להשמיע את קולו, ולהבהיר לנאשמים אלה ודומיהם, שמעשי שוד, יביאו עליהם, עונשי מאסר בפועל משמעותיים, גם לתכלית הרתעתית - לעניין זה ראו ע"פ 2995/04 **עומר חג'אזי נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 16.12.04), ע"פ 588/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 27.8.13) וע"פ 5617/13 **כהן נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 27.5.14).

43. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתה של עבירת השוד המכוונת כלפי עוברי אורח, אשר הולכים לתומם בטבורה של עיר.

יפים לענייננו גם הדברים שנאמרו ע"י כב' השופט חשין בע"פ 8314/03 **עווד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 07.06.05), שם כתב:

"בית המשפט חייב להעלות תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל, באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא ביטוי בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומותינו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי, כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי בסוף נעשה אכזרי במקום רחמני יצא הקול מבית המשפט, וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידענו הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשיו.. והעונש יהיה על דרך הכלל, כליאה מאחורי סורג וברית, וככל שיעצם מעשה האלימות כך תארך תקופת המאסר".

44. שוד עוברי אורח בכלל, הפך למכת מדינה הפוגעת בביטחון הציבור, ברווחתו ובשלוותו. במידה ולא יורתעו עוברי עבירות אלה ובשל פחדם של חסרי ישע ממעשים שכאלה, יתקשו תושבים תמימים להלך לתומם ברחוב. אין ספק כי המדובר באוכלוסייה מוחלשת, אשר יש להגן עליה ויפה שעה אחת קודם.

בע"פ 5213/06 **וונדמו נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 9.5.07), נאמרו דברים היפים לענייננו:

"עבירת השוד בפני עצמה חמורה היא, וכאשר היא מופנית אל החלש והקשיש בחברה שהסיכוי להתנגדותו הוא קטן, היא חמורה שבעתיים. הפגיעה במתלונן חסר הישע אינה אך פגיעה פיזית, אלא יש בה פגיעה בביטחונו של המתלונן..."

45. משהבאנו את גישת ביהמ"ש העליון לעבירת השוד בנסיבות מחמירות, והגם שהמתלונן אינו קשיש וחסר ישע,

אך בל נשכח כי הוא תושב זר שבא ממרחקים כדי לעבוד ולהתפרנס, כך שההתנהלות כלפיו כפי שהדבר בא לידי ביטוי בהתנהגות הנאשמים אליו השפיעה עליו קשות והיא עלולה להותיר רושם שלילי בלב תושבים זרים היה והמתלונן יחזור למולדתו ויעביר את המסר מהאירוע בתיק זה לחבריו ומכריו וכעת נעבור לדון במתחם העונש ההולם.

ט. מתחם העונש ההולם:

46. בקביעת מתחם העונש ההולם יש לבחון שלוש אמות מידה: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה - ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 5.8.13), (פסקה 25).

47. כפי שצינתי לעיל, הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירות השוד הינו קניין הפרט וכן שלומו וביטחונו האישי של הציבור. מידת הפגיעה בערכים הללו גבוהה היא - לעניין הערך החברתי אשר נפגע מביצוע עבירת השוד ראו ע"פ 1127/13 **עמאול גברזני נגד מדינת ישראל** - (ניתן ביום 15.1.14).

48. כאמור, בחינת מדיניות הענישה בעבירות שוד, מראה כי ישנה קשת רחבה של מעשי שוד השונים זה מזה בנסיבותיהם, בתכליתם ובדרגת חומרתם. מאחר וכך הדבר, תלויה מידת הענישה הנוהגת בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו - ראו לעניין הזה ע"פ 772/13 **יחיא נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.6.14) וגם ע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 6.2.14), שם נאמרו הדברים הבאים היפים גם לענייננו:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות. נוכח כל אלה, עיון באסופת הפסיקה, ממנה מבקשים המערערים להיבנות, מגלה כי "אין הנידון דומה לראיה" (בבלי, פסחים ט"ו ע"א). הגם שהשופט ס' ג'ובראן העמיד במקרה אחד את מתחם הענישה הראוי בגין עבירות שוד "ספונטניות" על תקופה של בין 6 חודשים לבין שנתיים מאסר בפועל (ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013)), בנידון דידן עסקין בשוד מתוכנן ויזום בצוותא. יתר על כן, עיון בפסיקה מתגלה כי המתחם והעונש שנגזר בגדרו אינם חורגים מן המקובל בעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות".

49. אין צורך להכביר מילים בדבר החומרה היתרה הטמונה בביצוע מעשי שוד, ובמיוחד כשמדובר בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, מתוכנן מראש, בצוותא, , ושלא בגדר "מעידה" ראשונה .

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 4012/13 אוריזיני נגד מדינת ישראל - (ניתן ביום 12.2.14), שם נקבע כי:

"עבירת השוד, קל וחומר שוד בנסיבות מחמירות, היא עבירה קשה. היא מכוונת לנטילת רכוש בכוח הזרוע לצורך רווח כלכלי, תוך פגיעה ברכוש ובגוף. בגזירת עונשם של עבריינים שהורשעו בעבירה זו נדרש בית המשפט לשדר מסר ברור כי היא גוררת עמה עונש משמעותי שיש בו כדי לשקף את פגיעתה הרעה בחברה".
ראו גם ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נגד הוידי (ניתן ביום 21.6.06).

סקירת הפסיקה:

כדי לעמוד על מדיניות הענישה ונקבע את מתחם העונש ההולם במקרה שבפני נסתייע בפסיקת בתי המשפט ובעיקר פסיקת בית המשפט העליון שתובא להלן:

50. בע"פ 4297/13 פלח חי נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 17.3.14), ציין בית המשפט העליון, כי יש להבדיל בין שוד לפי סעיף 402(א), לבין שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב). על כל פנים, באותו פסק דין שבו המערער הורשע בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לצד עבירות נוספות, לא נקבע במפורש מתחם, אך בית משפט עליון דחה את הערעור על חומרת העונש, בקובעו כי 26 חודשי מאסר בפועל אינם מהווים עונש חמור, החורג ממסגרת מתחם הענישה המקובל בעבירות דומות.

51. בע"פ 9094/12 איתן טספאי נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 28.4.13), קיבל בית המשפט העליון את הערעור על חומרת העונש, וקבע שבנסיבות חריגות, יש לבכר שיקום על פני הרתעה, בכך שבמקום עונש מאסר של 10 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על ידי בית המשפט המחוזי, ניתן להסתפק בשישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ראוי לציין, כי המערער הורשע בעבירת שוד של בנק, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין.

52. בע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 27.08.13), הורשע המערער בעבירת שוד בנסיבות מחמירות ובעבירת ניסיון שוד, ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך קביעה כי בית משפט קמא לא החמיר יתר על המידה בעונשו של המערער, ואיזן כראוי בין כלל שיקולי הענישה, תוך התחשבות בהודאת המערער, חרטתו הכנה, נסיבותיו האישיות והיותו קטין.

53. על רמת הענישה בעבירות שוד, ניתן ללמוד מפסיקתו של בית המשפט העליון גם בע"פ 3683/12 צגוקי נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 20.12.12); ע"פ 3160/12 כריסטיאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.4.13) וכן, ע"פ 5535/12 כאברי נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 1.5.13), שם הועמדו עונשי המאסר, אשר הושתו על המערערים שהיו נטולי עבר פלילי, על 40 ו- 46 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בפרשת כאברי נקבע, כי טווח הענישה הנוהג לעבירות שוד הינו בין 32 חודשי מאסר בפועל ל-42 חודשי מאסר בפועל, תוך הבהרה כי בקביעת טווח זה ניתן להתייחס לריבוי מקרי השוד באופן כללי.

54. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40ט לחוק העונשין כאמור; ניכר כי מעשה השוד היה בחבורה, הנאשמים ניצלו את מצבו הרגיש של המתלונן, תוך שהם רואים לנגד עיניהם את הפוטנציאל ליצירת רווח כלכלי קל ומהיר, וכי הופעלה אלימות כלפי המתלונן בעת המעשה, אשר הובילה לחבלות בגופו ובנפשו, כמתואר בתסקיר קורבן העבירה.

55. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם בגין אירוע השוד, נע במקרה דנן בין 24 חודשי מאסר בפועל, לבין 42 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

י. מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

56. לקחתי בחשבון את הודיית הנאשמים, החיסכון בזמן שיפוטי ונטילתם אחריות על מעשיהם.

57. הנאשמים אומנם הודו לאחר שמיעת עדותו של המתלונן, אם כי הם חסכו את שמיעת יתר העדים ובכך חסכו בזמן שיפוטי, הביעו חרטה, לקחו אחריות מלאה וגילו אמפטיה למתלונן, ויש לקוות שהודייתם אמתית וכנה.

יא. שיקולים ביחס לנאשם:

58. לחובתו של הנאשם 12 הרשעות קודמות כפי שעולה מהרישום הפלילי בעניינו (ת/5), בגין עבירות אלימות ורכוש. זאת ועוד כנגד הנאשם עומדים ותלויים שני מאסרים על תנאי ברי הפעלה כפי שעולה גם מטיעוני המאשימה ומהסדר הטיעון, שפורטו לעיל.

59. לצד הודאת הנאשם לקחתי בחשבון לזכותו גם נסיבותיו האישיות כפי שבאו לידי ביטוי בטיעוני הסנגור.

יב. שיקולים ביחס לנאשמת:

60. לחובתה של הנאשמת 6 הרשעות קודמות כעולה מהרישום הפלילי בעניינה (ת/7) בגין עבירות אלימות ורכוש כולל סיוע לשוד בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית. זאת ועוד תלויים ועומדים כנגדה עונשי מאסר מותנים ברי הפעלה ושהוטלו בשלושה תיקים, כפי שעולה גם מטיעוני המאשימה ומהסדר הטיעון, שפורטו לעיל.

61. לצד הודאת הנאשמת לקחתי בחשבון לזכותה גם נסיבותיה האישיות כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר המעצר שהוגש בעניינה בתיק זה (נ/10) וכן כעולה מטיעוני הסנגור.

יג. סוף דבר:

62. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, בחנתי את טענות הצדדים לקולא ולחומרא, ומבלי להתעלם משיקולי הענישה, לרבות מתן הבכורה לאינטרס הציבורי והשמירה על בטחונו של כלל הציבור, ובהתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, הודאתם, חרטתם, בתקווה שאכן בפנינו חרטה כנה ואמתית ובשל חומרת העבירה, נפיצותה ותדירותה, נסיבותיה, ותסקיר קורבן העבירה, אני מחליט להטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם:

א. 30 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, קרי מיום 12.6.16.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה של חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 35751-02-15, בחופף למאסר המותנה של 12 חודשים ושהוטלו עליו בת"פ 39355-01-13, ושהפעלתו מתבקשת, כך שמהעונש המותנה המופעל יצטבר לעונש שהוטל בתיק זה 12 חודשי מאסר.

סה"כ ירצה הנאשם עונש כולל של 42 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלון פיצוי בסך של 5,000 ₪, אשר יופקדו על ידי הנאשם עבור המתלון בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 500 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.18 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

הנאשמת:

א. 30 חודשי מאסר בפועל מאסר בפועל מיום מעצרה, קרי מיום 12.6.16.

אני מורה על הפעלת 17 חודשי מאסר מותנה שהוטלו על הנאשמת בת"פ 15734-04-14 ות"פ

עמוד 12

26721-10-13, חלקם בחופף וחלקם במצטבר כך ש - 10 חודשי מאסר מתוכם ירוצו במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ תרצה הנאשמת עונש כולל של 40 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל תעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורה עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ותורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל תעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורה עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון ותורשע בגינה.

ד. אני מחייב את הנאשמת לשלם למתלונן פיצוי בסך של 5,000 ₪, אשר יופקדו על ידי הנאשמת עבור המתלונן בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 500 ₪ כל אחד החל מיום 1.1.18 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום, הודעה לנאשמים.

ניתן היום, י"ב אייר תשע"ז, 08 מאי 2017, מעמד הנאשמים שהובאו ע"י יחידת הליווי, ב"כ הנאשם עו"ד רהב אופנהיימר - ס. צ., ב"כ הנאשמת עו"ד הגב' סיגל דבורי - ס. צ. וב"כ המאשימה עו"ד שגב אדלר.